

2. Normatyw cyklu budowy określa maksymalny okres wykonania robót budowlano-montażowych związanych bezpośrednio z realizacją inwestycji. Ustalony cykl budowy powinien być krótszy od właściwego normatywu cyklu budowy, w szczególności w wypadku, gdy wielkość inwestycji jest mniejsza, aniżeli przyjęta została do normatywu, albo gdy warunki budowy są lepsze aniżeli przeciętne lub gdy rozwiązania projektowe zakładają stosowanie nowoczesnych metod uprzemysłowionego budownictwa, mechanizacji robót itp.

3. Cykl budowy dla określonej inwestycji w braku odpowiedniego normatywu cyklu budowy należy ustalić przez:

- 1) interpolację lub ekstrapolację,
- 2) analogię do normatywu cyklu budowy albo
- 3) ocenę indywidualną okresu niezbędnego do wykonania poszczególnych robót.

4. Sposób ustalania cyklu budowy przez interpolację lub ekstrapolację należy stosować w przypadku, gdy wielkość charakteryzująca daną inwestycję odbiega więcej niż o 10% od wielkości podanych w normatywach cykli budowy. Wyniki obliczeń należy zaokrąglić do pół miesiąca. Dla różnicy mniejszej od 10% należy przyjmować cykl ustalony w normatywach.

5. Sposób ustalania cyklu przez analogię należy stosować w przypadku budowy zakładu o zbliżonych cechach charakteryzujących rozmiary robót budowlano-montażowych i rodzaje obiektów, jakie występują przy budowie podobnego zakładu, dla którego jest ustalony normatyw cyklu budowy.

6. Ustalenie cyklu przez ocenę indywidualną okresu poszczególnych robót należy stosować do inwestycji unikalnych (niepowtarzalnych) lub realizowanych w warunkach znacznie odbiegających od normalnych (przeciętnych). Do inwestycji tych zalicza się m.in. rozbudowę i modernizację zakładów wykonywaną w czasie ruchu zakładu.

§ 5. Cykl budowy może być zwiększony w stosunku do normatywu cyklu budowy z zachowaniem przepisów § 6 uchwały w razie:

- 1) wykonywania robót w trudnych warunkach hydrogeologicznych,
- 2) rozpoczęcia lub wykonywania robót w okresie zimowym, jeżeli tempo tych robót jest uzależnione od wa-

runków atmosferycznych, a normatyw cyklu budowy jest krótszy od 8 miesięcy,

3) innych szczególnych warunków utrudniających realizację inwestycji w normalnym tempie, jak np. wykonywanie inwestycji systemem gospodarczym lub przez małe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, posiadające słabe wyposażenie techniczne.

§ 6. 1. Przed rozpoczęciem robót objętych cyklem budowy należy zapewnić warunki niezbędne do realizacji inwestycji w okresie ustalonego cyklu budowy. Do podstawowych warunków zapewniających realizację inwestycji należy:

- 1) posiadanie zatwierdzonego projektu wstępnego w terminie określonym odrębnymi przepisami,
- 2) dostarczenie wykonawcy dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie i w terminach, zgodnie z odrębnymi przepisami, umożliwiającymi przygotowanie się do prowadzenia robót w należyłym tempie,
- 3) zamówienie maszyn, urządzeń oraz niektórych deficytowych i specjalnych materiałów o długim cyklu dostawy z takim wyprzedzeniem, aby były one w dyspozycji wykonawcy w terminach wynikających z projektu organizacji robót.

2. Przed podpisaniem umowy o wykonanie robót budowlano-montażowych inwestor i wykonawca powinni sprawdzić, czy inwestycja jest dostatecznie przygotowana do realizacji. W szczególności sprawdzeniu podlega:

- 1) zapewnienie środków finansowych na poszczególne lata realizacji inwestycji,
- 2) terminy dostarczenia dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla dalszych okresów realizacji budowy,
- 3) potwierdzenie terminów dostaw maszyn i urządzeń (dostarczanych przez inwestora).

3. Za rozpoczęcie przez wykonawcę robót zaliczonych do cyklu budowy uważa się uznanie przez wykonawcę inwestycji za dostatecznie przygotowaną do realizacji w ustalonym cyklu budowy.

§ 7. W systemie generalnego wykonawstwa okresy i terminy rozpoczęcia poszczególnych rodzajów robót przez podwykonawców wynikające z ustalonego cyklu budowy oraz projektu organizacji robót nie mogą być zmienione przez podwykonawców.

271

UCHWAŁA Nr 288 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1961 r.

zmieniająca uchwałę nr 231 z dnia 2 lipca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur (samodzielnych pracowni) projektów.

§ 1. W załączniku do uchwały nr 231 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur (samodzielnych pracowni) projektów (Monitor Polski Nr 52, poz. 307) wprowadza się następującą zmianę:

w § 3 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Fundusz płac pracowników kierownictwa i administracji dzieli się na fundusz płac zasadniczych oraz fundusz premiiowy, którego wysokość ustala się w granicach od 8% do 12% funduszu płac tych pracowników. Stosunek funduszu premiiowego do funduszu płac zostaje określony w planie rocznym biura (samodzielnej pracowni) projektów, zatwierdzony przez jednostkę nadrzędną i nie może ulec zmianie w ciągu roku.

3. W ramach funduszu premiiowego przyznawane są co miesiąc premie pracownikom kierownictwa i pracow-

nikom administracji wymienionym w tabeli wynagrodzeń pod liczbami porządkowymi 1 do 6. Zasady premiowania tych pracowników określają wewnętrzne regulaminy premiowania, z tym że indywidualna premia dla pracowników kierownictwa oraz pracowników administracji wymienionych w tabeli wynagrodzeń pod liczbami porządkowymi 1 i 2 nie może przekroczyć 25%, a dla pracowników administracji wymienionych pod liczbami porządkowymi 3—6 nie może przekroczyć 20% ich wynagrodzenia zasadniczego.”

§ 2. Jednostka nadrzędna nad biurem (samodzielną pracownią) projektów może na II półrocze 1961 r. zmienić ustalony w planie rocznym stosunek funduszu premiiowego do funduszu płac pracowników kierownictwa i administracji.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jajroszewicz